

РЕШЕНИЕ

№ 1070

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11481** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 4947 от 01.11.2023 г., постановено по НАХД № 6128/2023 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 692342-F676434/21.02.2023 г., издадено от Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, с което на основание чл.53 и чл.83 от ЗАНН и чл.118 от Закона за хазарта /ЗХ/, на "Империял туризъм" ЕАД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ет.2, ап.5, ЕИК по Булстат:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. за нарушение на чл.10а, ал.3 във вр.с чл.10а, ал.1, т.2 от ЗХ.

Недоволно от така постановеното решение е останало санкционираното юридическо лице, което с касационна жалба, подадена в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1 от ЗАНН, чрез пълномощника си адв.Г., обжалва същото. Наведените в жалбата касационни основания са нарушение на закона (чл.348, ал.1, т.1 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН). Касаторът настоява, че не е осъществил състава на административното нарушение, за което е санкциониран. Оплаква се, че неправилно районният съд не е констатирал маловажността на нарушението. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което

да отмени обжалваното НП, като ми присъди разноските по делото. В с.з. касаторът не изпраща представител.

Отвeтникът по касация – Изпълнителният директор на НАП – не е взел становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура предлага касираното решение да се остави в сила.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а по същество е неоснователна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против НП № 692342-F676434/21.02.2023 г. на Изпълнителния директор на НАП. Същото е издадено въз основа на АУАН № F676434/16.09.2022 г., съставен от гл.инспектор по приходите при ЦУ на НАП. Обективирани в акта констатации се свеждат до това, че в нарушение на ЗХ дружеството-касационен жалбоподател не е внесло в срок годишна вноска за социално отговорно поведение за 2022 г. в размер на 10 000 лв.

Органи на НАП са извършили проверка на "Империал туризъм" ЕАД в качеството му на организатор на хазартни игри в игрално казино "Империал", находящо се в С., [улица], притежаващ удостоверение за издаден лиценз за организиране на хазартни игри № 000030-2921/17.03.2022 г. от Изпълнителния директор на НАП. При проверката на място и при последваща такава на 16.09.2022 г. е установено, че дружеството не е изпълнило задължението си да направи годишна вноска за социално отговорно поведение за 2022 г. в размер на 10 000 лв. в срок до 31.03.2022 г. Сумата е внесена на 21.04.2022 г., като е установено закъснение от 20 дни. Прието е, че с горното е нарушен чл.10а, ал.3 във вр.с чл.10а, ал.1, т.2 ЗХ, като нарушението е извършено на 01.04.2022 г. в [населено място].

При тази фактическа обстановка, която е възприета в издаденото НП, наказващият орган е наложил оспорената имуществена санкция на основание чл.118 ЗХ.

В производството пред районния съд са събрани писмени доказателства, разпитан е актосъставителят като свидетел.

За да потвърди обжалваното пред него постановление, СРС приел, че нарушението е безспорно доказано, както и че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е изтъкнал, че административнонаказателната норма е приложена правилно.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Обсъдени са събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, като е изведен правилен извод за съставомерност на деянието и за доказано авторство от страна на санкционираното дружество. Решаващият съд е формирал изводите си след преценка на доказателствата. Преценката е всестранна и обективна и не води до различен резултат при касационната проверка. Решението е постановено в съответствие с приложимите материално-правни норми.

От събраните съдебното производство доказателства, обсъдени в мотивите на съдебното решение, Съдът правилно е приел, че извършеното от касатора деяние покрива фактическия състав на нарушението по чл.10а, ал.3 във вр.с ал.1, т.2 ЗХ,

описано в АУАН и НП. Указаните разпоредби въвеждат задължение за организаторите на хазартни игри да правят годишни вноски за социално отговорно поведение за всеки издаден лиценз в размер, който за игри в игрално казино е 10 000 лв., като вноските се внасят в срок до 31 март на текущата година. Предвидено е само едно изключение - когато организаторът на хазартните игри е получил лиценз след 31 март на годината, и тогава вноските се правят в 30-дневен срок от датата на получаване на лиценза, но тази хипотеза в случая не е налице. Това е така, защото дружеството притежава лиценз за организиране на хазартни игри № 000030-2921/17.03.2022 г.

Дружеството е заплатило вноската на 21.04.2022 г., а е следвало да стори това до 31.03.2022 г. Като не е изпълнило задължението си в предвидения срок, на 01.04.2022 г. е осъществило състава на описаното в НП административно нарушение. Нарушението е формално и с настъпването на датата за изпълнение на законовото задължение, без да е осъществило дължимото поведение, дружеството - организатор на хазартните игри е нарушило законовата норма.

Тъй като е ангажирана административна отговорност на юридическо лице, отговорността е обективна и безвиновна, поради което правилно СРС не е обсъждал субективната страна на деянието.

Правилно наказващият орган е определил вида и размера на наложената имуществена санкция, като я е съобразил със законовите изисквания, визиращи размер на същата от 1000 до 5000 лв. Същата е адекватно на вида и тежестта на нарушението, поради което правилно не е редуцирана.

Неоснователно е касационното оплакване за маловажност на нарушението. В процесния случай извършеното нарушение не може да бъде квалифицирано като маловажен случай по чл.28 ЗАНН. Съгласно цитираната разпоредба за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като устно или писмено предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. ЗАНН не съдържа легално определение на понятието "маловажен случай", затова на основание чл.11 от същия закон субсидиарно следва да се приложи НК. Според чл.93, т.9 НК "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния.

Маловажен случай ще е налице само ако съвкупната преценка на посочените по-горе обстоятелства обуславя по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното нарушение в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. Фактическите обстоятелства, свързани с процесния казус, не указват на маловажност по смисъла на чл.28 ЗАНН, като по делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност. В конкретния случай неизпълнението в срок на задължението по чл.10а, ал.3 ЗХ касае значими обществени отношения, охранявани от нормите на този нормативен акт. Основната цел на приложимата в случая материалноправна норма е своевременно формиране на ресурс от годишни вноски за социално отговорно поведение с оглед предотвратяване възникването на хазартна зависимост и решаване на проблемите, свързани с хазартната зависимост.

Като е потвърдил обжалваното постановление, Съдът е постановил съдебен акт

съобразно закона. Предвид гореизложеното решението на СРС не страда от пороците, посочени в жалбата и при условията на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Ответникът не е претендирал юрисконсултско възнаграждение, поради което Съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4947 от 01.11.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 6128/2023 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.